

Projekt "Vem är du I dina drömmar"

Vårt projekt har handlat om att förverkliga en idé. Mera specifikt att förverkliga en egen idé om en fantasidentitet. Att formulera en konstruerad bild av sig själv. Att ta drömmar på allvar kan vara att sätta kilar I hopplöshetens murar. Ingenting är omöjligt och framförallt: det är viktigt att leka med verkligheten. Att testa olika roller. En del av eleverna är invandrare och andra är svenskfödda. I våra drömmar är vi våra drömmar. Jag var nyfiken på att se hur drömmar kunde se ut. Vi inledde projektet med att tala om vad ett porträtt är. Instinktiva drömmar om rikedom och makt finns i många. De manliga stereotyperna och attributen är övertygande. Att vara BMWägare och ha kostym med Rolexklocka är ingen ovanlig dröm hos unga invandrarkillar. En svenkfödd kille vill ligga I lumpen, en annan befinna sig I verkstadsmiljö. De svenska tjejerna tänker intuitivt eller emotionellt, en kramar hundar I naturen eller annan konstruerar en bild av sig själv som vitklädd brud under vatten. Edina är född I Bosnien och hon vill bli polis.

Ett sådant här projekt hade man kunnat genomföra I en annan kontext. Att vi arbetat med utgångspunkt från en grupp skolelever ger mig tankar kring institutionen "skolan" I sig. Många elever tycker inte om den roll de får, eller tar sig, I skolmiljön (oavsett hur många eldsjälur som försöker skapa en psykosocial miljö som kan ändra på det). Problemet är snarare strukturellt. I det perspektivet ser jag ett sådant här projekt som befriare.

När vi beger oss utanför skolmiljön med sikte på en idé tycks vi också bege oss bort från apati och likgiltighet. Plötsligt blir initiativkraft, ansvarskänsla, solidaritet och arbetsglädje det dominerande. Det har krävts gemensamma resurser för att var och en ska bli synlig I den bild var och en valt att konstruera och som nu presenteras här.

Den som syns finns. Att vara på Tv eller I media är för många att bli verklig. Vad betyder det för vår synlighet som människor att vi finns I ett reproducerbart format? Är det så att vi inte längre finns om vi inte syns på bild.....

Marie Bondeson
konstnär